

צילום: דובר צה"ל

"הצל"ש הוא לא שלי, הוא של כל לוחמי הפלוגה"

כשהבין שפקודיו לכודים בתור מבנה שעולה באש, יצא סרן (במיל') אלישמע ג'ייקובס לחלצם ללא אמצעי מיגון בתנאים קשים. הוא הציל את חייהם של שלושה לוחמי גדוד 51 תוך סיכון חייו. על מעשה אמיץ זה הוענק לו צל"ש אלוף.

נדב זק

לרצועה מלווה בחושך כבד, מה שגורם לך לא לראות מי יורה עלייך בלי הפסקה", נזכר סרן (במיל') ג'ייקובס "כשאנחנו נכנסים מפעילים עלינו מטענים ונורים פצמ"רים. תוך כדי שאנחנו נוסעים ליעד שקבענו לעצמנו בלילה", הוא משתף. "קבענו לעצמנו קו מסויים של שלושה בתים בהם נתבצר עד להמשך הפעילות. אני נותן הוראה לרדת מהרכב ולכבוש את הבתים. תוך כדי שאנחנו נכנסים לבתים אנחנו נתקלים בבלוני גז שהותקנו בבתים מראש ונפתחים לכיווננו ומפריעים לראיה שלנו. בנוסף אנחנו מגלים מצבור נשק. בזמן שאני הייתי בבית הקדמי ביותר אני מקבל קריאה בקשר מאחד ממפקדי המחלקות שאומר 'קודקוד כאן שלוש ירו עלינו טיל נ"ט', וכשאני מביט אחורה לכיוון הבית בו הוא נמצא אני רואה שהבית מתחיל לעלות באש. אני אומר להם בקשר לנתק מגע ולצאת מהבית אבל אני לא יודע אם הוא שומע אותי". באותם הרגעים מחליט סרן במיל' ג'ייקובס לצאת בריצה בריצה לכיוון הבית שנפגע, אותו הבית הבוער, שרק שניות ספורות לפני הורה לפקודיו לצאת ממנו כמה שיותר מהר. הוא מורה לשתי המחלקות שהיו בבתים הנוספים לאבטח את המרחב ולהכין את

סרן (במיל') ג'ייקובס לא תיאר לעצמו שכבר בלילה הראשון יתקל באירוע שעל תפקודו יקבל צל"ש אלוף. בתאריך 27.07.2014 פגז תועה פגע במבנה בו שהו לוחמיו של סרן אלישמע ג'ייקובס. כתוצאה מפגיעת הפגז המבנה נמלא עשן והחל לעלות באש. סרן אלישמע ג'ייקובס נכנס אל המבנה וניסה לפרוץ את הדלתות. משלא הצליח יצר גשר בין המבנה למבנה סמוך, ללא אמצעי מיגון טיפס על גשר זה וחילץ את הלוחמים. על פעולה זו חזר סרן אלישמע ג'ייקובס מספר פעמים עד לחילוץ כלל הלוחמים תוך סיכון חייו. על מעשה זה הוענק לו צל"ש אלוף פיקוד הדרום אלוף סמי תורג'מן.

כבר מהרגעים הראשונים ברצועת עזה בתחילת מבצע "צוק איתן", הבין מפקד הפלוגה הרובאית של גדוד 51, סרן (במיל') אלישמע ג'ייקובס לאן הוא נכנס. "הכניסה

"אני עושה בדיוק את אותה פעולה ומצליח לחלץ עוד לוחם שבעתיד יתברר לי שהוא הפצוע הקשה ביותר מהאירוע". הבית הפגוע // צילום: באדיבות המרואייין

"ברגעים האלו אתה פועל אינסטקטיבית כי זה טבוע בך בתור מפקד ולוחם... הצל"ש זה לא הנושא פה. הנושא הוא שהצלנו חיים והבאנו לפחות עד היום, שקט."

רואה שהם מסוגלים לעמוד בכל המשימות, גם במצבים הכי קיצוניים". ניתן להבחין כי סרן (מיל) ג'ייקובס מסתכל על האירוע בעיניים של מפקד ואומר - "אני אשקר אם אגיד שלא היה חשש בקרב הלוחמים אבל החשש הזה הוא חיובי, הוא גורם לך לפעול טוב יותר - שומר אותך בפוקוס ומאזן אותך במצבים מסויימים כדי להכווין אותך ולגרום לך לבצע את המשימות שלך בצורה טובה יותר".

והצליחו להימלט בכוחות עצמם. בשלב הזה אני מבין שכל הלוחמים חולצו ואני יכול לנשום לרווחה. אני מדווח למג"ד וחוזר לקו האש הראשון כשהסמ"פ שלי מטפל בפינוי הפצוע לאחר".

"הייתי עושה את זה שוב."

זמן קצר לפני הכניסה לרצועה והאירוע ישב סרן (במיל) ג'ייקובס לכוס קפה עם סגן מפקד הפלוגה. השיחה לא הייתה על היערכות מבצעית או פקודות טקטיות אלא על הנורא מכל. "אם אפגע בשעות הראשונות עלייך מוטלת המשימה להחליף אותי", אומר לו סרן (במיל) ג'ייקובס. "בתור מפקד אתה הולך בראש, לכן הסיכוי שתיפגע ואפילו שתהרג גדול יותר".

גם היום, שנתיים וחצי אחרי סיום המבצע, כשהוא כבר משוחרר, סרן (מיל) ג'ייקובס מדבר על האירוע כמו מ"פ ותיק. השפה הצבאית עדיין עולה כמעט בכל משפט, והמונחים המקצועיים מוזכרים בתדירות גבוהה. למעשה, הוא מזכיר יותר מפקד שמעביר תדריך לחייליו מאשר לוחם מעוטר שמספר סיפור גבורה. בהתאם לכך, הוא מסתכל על האירועים ועל ההערכה שבאה בעקבותיהם בצניעות. "אני לא חושב שזה היה מעשה גבורה. אתה עושה הכל כדי להציל את הלוחמים שלך, אתה מכניס אותם לתופת וללחימה ואתה צריך לעשות הכל כדי להחזיר אותם, זה חלק מהחובה שלי ללוחמים שלי. הייתי עושה את זה שוב". סרן (מיל) ג'ייקובס רואה את המחויבות לחייליו כדבר הדדי המובן מאליו. "אני יכול לומר שהייתי מצפה שהלוחמים שלי יעשו את זה בשבילי. בסופו של דבר, בשורה התחתונה, אומנם אני קיבלתי את התעודה והסיכה, אבל הצל"ש הוא לא שלי, הוא של כל לוחמי הפלוגה שנלחמו כמו אריות". בסופו של דבר, סרן (מיל) ג'ייקובס לא שוכח מדוע הוא הגיע לסיטואציה כזו ולמה במאית שנייה החליט לסכן את חייו למען חייליו. "הצל"ש זה לא הנושא פה. הנושא הוא שהצלנו חיים והבאנו לפחות עד היום, שקט".

סרן (מיל) ג'ייקובס וחיליו נקלעו לסיטואציה הזו בלילה הראשון שלהם ללחימה שלהם, מה שגרם לרגשות מעורבים בקרבם עם החזרה לרצועה. "אחרי האירוע המשכנו להילחם במשך שבוע ברצועה ובין היתר גם במנהרות. ראיתי איך הפלוגה יוצאת מאד מחוזקת מהאירוע. אני

כיתות פינוי הפצועים. כאשר הוא מגיע אל הבית שעולה באש הוא פוגש בשישה חיילים מהמחלקה ששהתה בבית בזמן הפגיעה. "אני עולה לקומה השנייה של הבית ורואה את המ"ס עם עוד מספר לוחמים. הוא אומר לי ששישה הצליחו לצאת מהבית ועוד חמישה לוחמים לכודים בתוכו.", מספר סרן (במיל) ג'ייקובס.

זריז ומדויק - מכוון מטרה

"יחד עם סגן מפקד הפלוגה ומספר לוחמים נוספים אנו מנסים להיכנס לבית כשמסביבנו עשן כבד מאד. אני צועק ולא שומע או רואה כלום בגלל ההמולה והעשן שמסביבי הכל קורה מאד מהר - אתה נותן פקודות מהר ומנסה להיות כמה שיותר ברור". ברגעים הקריטיים האלו מחליט סרן (במיל) ג'ייקובס לצאת מהבניין על מנת לנסות לחלץ את הלכודים בבית. כאשר הוא יוצא מהבית הוא מסתכל לכיוון הקומה השנייה של הבניין ומצליח לראות את החיילים הלכודים שזועקים לעזרה. סרן (במיל) ג'ייקובס מבין שיש לחלץ את החיילים הלכודים שזועקים לעזרה דרך החלונות המסורגים. "ברגעים האלו אתה פועל אינסטקטיבית כי זה טבוע בך בתור מפקד ולוחם", הוא מסביר. "אנחנו מטפסים על אחד הלולים שהיו בקרבת הבית כדי להגיע לחלון. באותו הזמן אני עולה על סולם ונעזר בערכת פריצה על מנת שאוכל לשבור את הסורגים ולחלץ את הלוחמים. כשאני מניח את הסולם על הלול הרעוע אני מחליט להוריד את הקסדה, השכפ"ץ והנשק כדי שאוכל להגיע אל הלוחמים במהירות". החלטה זו, התבררה בדיעבד כאמיצה מאד. למרות שלא היו בלחימה אלא בהתבצרות, איום הנ"ט נכח באוויר והפך את סרן (מיל) ג'ייקובס לפגיע מאד. "תוך כדי שאני שומע זעקות 'הצילו' אני מצליח לפרוץ את אחד הסורגים באמצעות הפטיש ומחלץ שני לוחמים. אנחנו נופלים אל הלול. לאחר מכן אני עושה בדיוק את אותה פעולה ומצליח לחלץ עוד לוחם שבעתיד יתברר לי שהוא הפצוע הקשה ביותר מהאירוע". שלושת הפצועים באירוע נפגעו משאיפת עשן בתוך הבית הבווער. מכיוון שהצליח סרן (מיל) ג'ייקובס לחלץ שני לוחמים ראשונים, הלוחם שהיה בחדר האחר היה חשוף יותר זמן לשאיפת עשן אשר החמיר את פציעתו. "לאחר שחולצו שלושה מהלוחמים שהיו בבניין, אני יורד למטה ופוגש עוד שניים שהיו לכודים